

Vinnuvangin: Kaj Højgaard

TÝSDAG SIGI EG GOTT VIKUSKIFTI

TAÐ ERU IKKI SMÁVEGIS BROYTINGAR, KAJ HØJGAARD HEVUR UPPLIVAÐ Á SÍNUM ARBEIÐSPLÁSSI, SUM Í HÁLVTRÝSS ÁR HEVUR VERIÐ TIMBURHANDILIN Í RUNAVÍK. – NÚ ERI EG TIL ARBEIÐIS 12 TÍMAR UM VIKUNA, SO EG KOMI OG FARI AKKURÁT SUM EG VIL, SIGUR KAJ, SUM FRÍGGJADAGIN VARÐ HEIÐRAÐUR VIÐ EINI MÓTTØKU Á BORG Í RUNAVÍK, HAR MILLUM 300 OG 350 FÓLK MÓTTU UPP FYRI AT HEILSA UPP Á HANN

Tekst og mynd: Hilmar Jan Hansen

Tað er ikki á hvørjum degi, at arbeiðspláss kunnu hátíðarhalda, at okkurt av starvsfólkunum hevur verið í starvi í hálvtrýss ár, tí nú á døgum er ikki so vanligt sum fyrr, at fólk halda fast við sama arbeiðspláss í so nógv ár, og heldur ikki eru tað øll arbeiðspláss, ið verða so mikið gomul, at tað ber til hjá nøkrum at rækka hálvtrýss ára starvsdag.

Men tað er eydnast 73 ára gamla toftamanninum, Kaj Højgaard, sum tann 17. mai hevði arbeiði í timburhandlinum í Runavík í hálvtrýss ár, og í tí sambandi varð eisini skipað fyri móttøku honum til heiðurs. Arbeiðspláss ið hevur áður itið D.P. Højgaards Eftf. og Højgaards Handilsvirki, og er í dag partur av Borg, men er annars framvegis sama arbeiðspláss – á somu adressu og við sama virkisøki.

Onkunstaðni millum 300 og 350 fólk stukku á gólvið har seinnapartin fríggjadagin, og bæði familja, vinir, starvsfelagar, viðskiftafólk og onnur nýttu høvið til at heilsa upp á Kaj, sum – ikki so lægið – á manna munni ofta verður umrøddur sum »Kaj í Timburhandlinum«.

– Tá eg fylti 67 ár, hóvaði tankin mær slett ikki, at eg skuldi gevast. Tá hevði eg eisini verið til arbeiðis her næstan hvønn einasta dag í yvir 40 ár, og eg orkaði ikki tankan um at vita, at í morgin er liðugt. Her var eisini nógv at gera, so fyri tað kundi eg saktans halda fram, men bara eitt ár seinni

var alt øðrvisi og nógv minni at gera. So segði eg við Rodmund Nielsen, stjóran hjá mær, at teir ikki skuldu siga nakran annan upp, men at eg heldur kundi fara niður í hálva tíð, greiðir Kaj frá.

– Eg fór so niður í hálva tíð tá, og nú eri eg til arbeiðis 12 tímar um vikuna, so eg komi og fari akkurát sum eg vil. Havi eg hug at leypa eina viku um, so geri eg tað, men ofta plagi eg at arbeiða mánadag og týsdag. Tá eg so fari heim seinnapartin týsdag, plagi eg at biðja hinum gott vikuskifti, tá eg fari, leggur Kaj aftrat við einum skeivum smíli.

FÁIR MØGULEIKAR

Kaj Højgaard er ættaður av Regni á Toftum og er yngstur av sjei systkjum. Hann sigur, at tá hann vaks upp, var tað slett ikki sum í dag, at ein 14 ára gamal drongur hevði fleiri valmøguleikar, tí har vóru í veruleikanum bara tvey í at velja hjá einum ungum drongi á Toftum.

– Annaðhvørt skuldi eg til skips, sum eg slett ikki hevði hug til, ella kundi eg fara í fiskaarbeiði hjá D.P. Højgaard, sum bleiv mín móguleiki. Har var eg við í øllum vanligum fiskaarbeiði, men bleiv eisini brúktur sum eitt slag av boðdreingi, so eg gekk við arbeiðsboðum og sovorðið.

framhald...